

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 70.020/1/V
van 9 september 2021

over

een ontwerp van besluit van de
Brusselse Hoofdstedelijke
Regering ‘betreffende de
begrotingscontrole, de
begrotingsopmaak, de
begrotingswijzigingen en de
monitoring van de uitvoering
van de begroting van de
gewestelijke entiteit’

CONSEIL D'ÉTAT
section de législation

avis 70.020/1/V
du 9 septembre 2021

sur

un projet d'arrêté du
Gouvernement de la Région de
Bruxelles-Capitale ‘relatif au
contrôle budgétaire, à
l'établissement du budget, aux
modifications du budget et au
monitoring de l'exécution du
budget de l'entité régionale’

Op 26 juli 2021 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, belast met Financiën, Begroting, Openbaar Ambt, de Promotie van Meertaligheid en van het Imago van Brussel verzocht binnen een termijn van dertig dagen, van rechtswege verlengd tot 9 september 2021,^(*) een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering ‘betreffende de begrotingscontrole, de begrotingsopmaak, de begrotingswijzigingen en de monitoring van de uitvoering van de begroting van de gewestelijke entiteit’.

Het ontwerp is door de eerste vakantiekamer onderzocht op 26 augustus 2021. De kamer was samengesteld uit Jeroen VAN NIEUWENHOVE, staatsraad, voorzitter, Peter SOURBRON en Patricia DE SOMERE, staatsraden, Michel TISON, assessor, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Kristine BAMS, eerste auditeur-afdelingshoofd.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Jeroen VAN NIEUWENHOVE, staatsraad.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 9 september 2021.

*

Le 26 juillet 2021, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le Ministre du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale, chargé des Finances, du Budget, de la Fonction publique, de la Promotion du Multilinguisme et de l'Image de Bruxelles à communiquer un avis, dans un délai de trente jours, prorogé de plein droit jusqu'au 9 septembre 2021 ^(**), sur un projet d'arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale ‘relatif au contrôle budgétaire, à l'établissement du budget, aux modifications du budget et au monitoring de l'exécution du budget de l'entité régionale’.

Le projet a été examiné par la première chambre des vacations le 26 août 2021. La chambre était composée de Jeroen VAN NIEUWENHOVE, conseiller d'État, président, Peter SOURBRON et Patricia DE SOMERE, conseillers d'État, Michel TISON, assesseur, et Annemie GOOSSENS, greffier.

Le rapport a été présenté par Kristine BAMS, premier auditeur chef de section.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Jeroen VAN NIEUWENHOVE, conseiller d'État.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 9 septembre 2021.

*

(*) Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, *in fine*, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat deze termijn van rechtswege verlengd wordt met vijftien dagen wanneer hij begint te lopen tussen 15 juli en 31 juli of wanneer hij verstrijkt tussen 15 juli en 15 augustus.

(**) Ce délai résulte de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 2°, *in fine*, des lois ‘sur le Conseil d'État’, coordonnées le 12 janvier 1973 qui précise que ce délai est prolongé de plein droit de quinze jours lorsqu'il prend cours du 15 juillet au 31 juillet ou lorsqu'il expire entre le 15 juillet et le 15 août.

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering actualiseert het juridische kader betreffende de begrotingscontrole, de begrotingsopmaak, de begrotingswijzigingen en de monitoring van de uitvoering van de begroting van de gewestelijke entiteit.

Het ontwerp valt uiteen in zeven hoofdstukken. Hoofdstuk 1 bevat de algemene bepalingen (artikelen 1 tot 15) en hoofdstuk 2 betreft de begrotingsopmaak (artikelen 16 tot 19). Hoofdstuk 3 betreft het toezicht op de begrotingsuitvoering (artikelen 20 tot 23). Hoofdstuk 4 regelt de wijzigingen van de begroting (artikelen 24 tot 35) en hoofdstuk 5 de begrotingscontrole (artikelen 36 tot 79). Hoofdstuk 6 betreft de begrotingscorrespondenten en het administratieve begrotingscomité (artikel 80) en hoofdstuk 7 bevat de slotbepalingen (artikelen 81 tot 84).

Het ontworpen besluit is bedoeld om in de plaats te komen van:

- het koninklijk besluit van 8 april 1954 ‘tot regeling van de modaliteiten van controle door de Inspecteurs van Financiën op sommige instellingen van openbaar nut’;
- het koninklijk besluit van 16 november 1994 ‘betreffende de administratieve en begrotingscontrole’;
- het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 15 juni 2006 ‘betreffende de herverdelingen en overschrijdingen van uitgavenkredieten’;
- het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 13 juli 2006 ‘betreffende de administratieve en begrotingscontrole evenals de begrotingsopmaak’, behalve hoofdstuk IV ervan.

RECHTSGROND

3. De rechtsgrond voor het ontwerp wordt blijkens de aanhef gezocht in:

- de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’;
- artikel 51 van de bijzondere wet van 16 januari 1989 ‘betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten’;
- artikel 8, tweede lid, en 9, tweede lid, van de wet van 16 maart 1954 ‘betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut’;

- de wet van 16 mei 2003 ‘tot vaststelling van de algemene bepalingen die gelden voor de begrotingen, de controle op de subsidies en voor de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten, alsook voor de organisatie van de controle door het Rekenhof’;
- de artikelen 10, 26, 29, 68, 81, 82, 83 en 88 van de organieke ordonnantie van 23 februari 2006 ‘houdende de bepalingen die van toepassing zijn op de begroting, de boekhouding en de controle’.

4.1. De ontworpen regeling is blijkens artikel 2, eerste lid, van toepassing op de “gewestelijke entiteit”. Dit zijn, overeenkomstig artikel 2, 2°, van de organieke ordonnantie van 23 februari 2006, “de diensten van de Regering en de autonome bestuursinstellingen, in de zin van Titel VII van deze ordonnantie, ondergebracht onder de sectoriële code 13.12, rubriek ‘Deelstaatoverheid’, van het Europees systeem van nationale en regionale rekeningen, vervat in de Verordening (EG) nr. 2223/96 van de Raad van 25 juni 1996 betreffende het Europees systeem van de nationale en regionale rekeningen in de Gemeenschap”.

Onder voorbehoud van wat volgt, vindt de ontworpen regeling rechtsgrond in de relevante bepalingen van de voormelde ordonnantie, wat betreft de gewestelijke entiteit.

4.2. Blijkens artikel 2, tweede lid, van het ontwerp is het te nemen besluit eveneens van toepassing op “de instellingen van openbaar nut van categorie A en B, bepaald door de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, die niet zijn ondergebracht onder de sectoriële code 13.12, rubriek ‘Deelstaatoverheid’, van het Europees systeem van nationale en regionale rekeningen vervat in de Verordening (EG) nr. 2223/96 van de Raad van 25 juni 1996 betreffende het Europees systeem van de nationale en regionale rekeningen in de Gemeenschap en die geen autonome bestuursinstellingen zijn, in de zin van Titel VII van de ordonnantie”, *althans voor de bepalingen van dit ontwerp waarin dat uitdrukkelijk wordt bepaald*.

Op de vraag of met die laatste vermelding wordt bedoeld dat de ontworpen regeling enkel van toepassing is op de betrokken instellingen van openbaar nut wanneer dat uitdrukkelijk wordt bepaald door een bepaling ervan, verklaarde de gemachtigde evenwel het volgende:

“U heeft gelijk dat in het artikel 2, tweede lid, de woorden ‘voor de hieronder opgenomen bepalingen die het uitdrukkelijk voorzien’ geïnterpreteerd zouden kunnen worden als een beperking van het toepassingsveld van het voorliggend voorontwerp tot bv. art. 62, § 2, dat expliciet verwijst naar de wet van 16 maart 1954.

Dit is echter niet de bedoeling. Het besluit dient immers, in voorkomend geval, ook te gelden voor Brusselse gewestelijke instellingen die wel opgenomen zouden zijn in een van de categorieën van het artikel 1 van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, maar die niet zouden voorkomen in de lijst van het INR onder de sectoriële code 13.12., rubriek ‘Deelstaatoverheid’, van het Europees systeem van nationale en regionale rekeningen.

Dus dienen de woorden ‘voor de hieronder opgenomen bepalingen die het uitdrukkelijk voorzien’ inderdaad best verwijderd te worden uit artikel 2, tweede lid van voorliggend voorontwerp van besluit.

Het lijkt in dat geval best om in het artikel 2, tweede lid van het voorliggend voorontwerp van besluit te preciseren dat, voor de toepassing van het voorliggend voorontwerp van besluit, de Brusselse gewestelijke instellingen van categorie A van de wet van 16 maart 1954, die niet onder de code 13.12 vallen, de regels volgen inzake de autonome bestuursinstellingen van eerste categorie (want allen staan ze direct onder het gezag van de Regering en de ministers) en dat de instellingen van de andere categorieën van de wet 16 maart 1954, die niet onder de code 13.12 vallen, de regels volgen inzake de autonome bestuursinstellingen van tweede categorie.”

Ook indien uit dat antwoord moet worden begrepen dat het de bedoeling is dat de zinsnede “, voor de hieronder opgenomen bepalingen die het uitdrukkelijk voorzien,” in artikel 2, tweede lid, van het ontwerp moet worden weggelaten, neemt dit niet weg dat voor de toepassing van de ontworpen regeling op de betrokken instellingen van openbaar nut geen rechtsgrond kan worden gevonden in de organieke ordonnantie van 23 februari 2006. Dat volgt *a contrario* uit de artikelen 2, 2°, en 3, van die ordonnantie.

In zoverre het ontwerp betrekking heeft op de bijstand door de inspecteurs van financiën op de controle door de minister bevoegd voor de begroting op de instellingen van openbaar nut van categorie A die geen autonome bestuursinstellingen zijn,¹ wordt de rechtsgrond ervoor geboden door artikel 8, tweede lid, van de wet van 16 maart 1954.

Een dergelijke rechtsgrond is evenwel niet voorhanden wat betreft de instellingen van openbaar nut van categorie B die geen autonome bestuursinstellingen zijn. Die rechtsgrond wordt ook niet geboden door artikel 9 van de wet van 16 maart 1954, waarin niet wordt voorzien in een optreden van de inspecteurs van financiën, maar wel van regeringscommissarissen en gemachtigden, die een heel andere rol spelen in de controle op deze instellingen. Die instellingen moeten dan ook worden uitgezonderd van het toepassingsgebied van het ontwerp, althans wat betreft het optreden van de inspecteurs van financiën in deze instellingen (zie daarover opmerking 8).

Het toepassingsgebied van de ontworpen regeling moet in het licht van het voorgaande worden verduidelijkt.

5. In zoverre het ontwerp betrekking heeft op de administratieve en begrotingscontrole, wordt de rechtsgrond ervoor geboden door artikel 8, tweede lid, van de wet van 16 maart 1954, wat betreft de instellingen van openbaar nut van categorie A die geen autonome bestuursinstellingen zijn, enerzijds, en door de artikelen 81, eerste lid, en 82, derde lid, van de organieke ordonnantie van 23 februari 2006, voor de instellingen die onder het toepassingsgebied van die ordonnantie vallen, anderzijds.

Voor verscheidene bepalingen van het ontwerp met betrekking tot die administratieve en begrotingscontrole (zoals bijvoorbeeld artikel 15) wordt aanvullend rechtsgrond geboden door artikel 68, eerste lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, gelezen in samenhang met artikel 36 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 ‘met betrekking

¹ Autonome bestuursinstellingen vallen immers onder de notie “gewestelijke entiteit” en worden bij artikel 108, § 1, van de organieke ordonnantie van 23 februari 2006 onttrokken aan de toepasselijkheid van de artikelen 2 tot 7 van de wet van 16 maart 1954.

tot de Brusselse Instellingen', op grond waarvan de Brusselse Hoofdstedelijke Regering haar eigen werking regelt.

6. In zoverre het ontwerp de begrotingsopmaak regelt, kan ervoor worden gesteund op de zo-even aangehaalde bijzonderewetsbepalingen, gelezen in samenhang met artikel 10 van de organieke ordonnantie van 23 februari 2006, dat betrekking heeft op de opmaak van de begroting en van de ontwerpen van en de amendementen op de begrotingsordonnanties.

7. In zoverre het ontwerp betrekking heeft op herverdelingen en overschrijdingen van kredieten in toepassing van de artikelen 29 en 88 van de organieke ordonnantie van 23 februari 2006, wordt de rechtsgrond geboden door die ordonnantie-bepalingen, wat betreft artikel 88 gelezen in samenhang met de algemene uitvoeringsbevoegdheid die de Brusselse Hoofdstedelijke Regering ontleent aan artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, gecombineerd met artikel 8 van de bijzondere wet van 12 januari 1989.

In zoverre het ontwerp betrekking heeft op delegaties door de Brusselse Hoofdstedelijke Regering in verband met kredietherverdelingen en -overschrijdingen (artikel 28, eerste en vierde lid), wordt de rechtsgrond bijkomend geboden door artikel 25, tweede lid, van de organieke ordonnantie van 23 februari 2006.

8. In zoverre het ontwerp bepalingen bevat met betrekking tot de regeringscommissarissen, kan het geen rechtsgrond vinden in de organieke ordonnantie van 23 februari 2006, waarin regeringscommissarissen immers geen rol spelen.

Artikel 9, § 6, van de wet van 16 maart 1954 biedt rechtsgrond voor het optreden van die regeringscommissarissen ten aanzien van de instellingen van openbaar nut van categorie B die onder het toepassingsgebied van die wet vallen. Wat betreft de autonome bestuursinstellingen die niet onder het toepassingsgebied van die wet vallen, moet rechtsgrond worden gezocht in de oprichtingsbepalingen van de betrokken instelling, die dan ook bijkomend moeten worden vermeld in de aanhef.²

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

9. De rechtsgrondvermeldingen in het eerste tot het vijfde lid van de aanhef moeten worden aangepast en aangevuld in het licht van de opmerkingen 4.1 tot 8.

² Gelet op artikel 9 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, gelezen in samenhang met artikel 4, eerste lid, van de bijzondere wet van 12 januari 1989, op grond waarvan de ordonnantiegever onder meer moet voorzien in een regeling van het toezicht op de betrokken instellingen.

Artikel 1

10. De definities van de termen ‘Gewestelijke Entiteit’, ‘Diensten van de Regering’ en ‘Subsidie’ in artikel 1, 2°, 3° en 5°, van het ontwerp verwijzen niet enkel naar de overeenkomstige definities in artikel 2 van de organieke ordonnantie van 23 februari 2006, maar parafraseren ze ook geheel of ten dele. Die parafrasering moet worden weggelaten uit het ontwerp, zodat hooguit wordt verwezen naar de definities in de voormelde ordonnantie.

11. In de Nederlandse tekst van artikel 1, 6° en 8°, van het ontwerp wordt verwezen naar een “organieke ordonnantie of wet”, hetgeen overeenstemt met de definitie in artikel 1, 14°, terwijl in de Nederlandse tekst van artikel 1, 7°, gewag wordt gemaakt van een “ordonnantie of organieke wet”. In de Franse tekst van de aangehaalde bepalingen wordt telkens een “ordonnance ou [une] loi organique” vermeld. De gemachtigde verklaarde daarover het volgende:

“Correct is:

organieke ordonnantie of wet (‘organieke’ slaat zowel op de wet als op de ordonnantie)

ordonnance ou loi organique (‘organique’ slaat zowel op de wet als op de ordonnantie)

misschien is het nog duidelijker als er wordt gezet:

organieke ordonnantie of organieke wet

ordonnance organique ou loi organique.”

De tekst van het ontwerp moet in die zin worden aangepast. Voorts verduidelijkte de gemachtigde dat de verwijzing naar wetten zo moet worden begrepen dat het gaat om bestaande federale wetgeving waarvoor het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest inmiddels bevoegd is geworden en dus niet om wetten die thans nog tot de bevoegdheid van de federale overheid behoren.

12. In artikel 1, 17°, van het ontwerp schrijve men “artikel 8 van de ordonnantie” in plaats van “artikel 8 van de organieke ordonnantie houdende de bepalingen die van toepassing zijn op de begroting, de boekhouding en de controle”, gelet op de definitie in artikel 1, 1°, van het ontwerp.

Artikel 10

13. Aangezien er ook autonome bestuursinstellingen van eerste categorie zijn die niet zijn opgenomen in de wet van 16 maart 1954, moet voor die instellingen een afzonderlijke bepaling worden opgenomen in artikel 10 van het ontwerp waarin niet wordt verwezen naar de “periodieke toestandsopgaven, de verslagen van revisoren en de rekeningen bedoeld in artikel 13 van [die wet]”, alsof die wetsbepaling zonder meer op die instellingen van toepassing zou zijn, maar wel, op meer abstracte wijze, naar de documenten waarop die wetsbepaling betrekking heeft.

Artikel 15

14. Artikel 15 van het ontwerp luidt als volgt:

“De Regering duidt voor de gewestelijke entiteit een personeelslid van de Dienst Begroting, Begrotingscontrole en Beheerscontrole van Brussel Financiën en Begroting van de GOB aan als enig aanspreekpunt voor het INR, SPOC INR van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest genaamd, evenals een vervanger. De opdracht van deze SPOC bestaat erin te fungeren als enig aanspreekpunt op het niveau van de gewestelijke entiteit voor alle vragen vanwege het INR en voor alle vragen gericht aan het INR. Alle rapportering aan het INR betreffende de gewestelijke entiteit verloopt via de SPOC INR van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

De SPOC INR van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest vraagt het advies aan het INR voor de dossiers inzake kredietverleningen en deelnemingen. De diensten van de Regering en de autonome bestuursinstellingen bezorgen op eigen initiatief of op eenvoudig verzoek van de SPOC INR van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest alle informatie dienaangaande.

De SPOC INR van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is gemachtigd om in het kader van zijn opdracht de nodige instructies te verstrekken aan de betrokken gewestelijke instellingen die opgenomen zijn in de lijst met publieke instellingen gepubliceerd door het INR en die, zoals ook aangegeven in deze lijst, onder het toezicht van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest vallen.

De gewestelijke instellingen die opgenomen zijn in de lijst met publieke instellingen gepubliceerd door het INR en die, zoals ook aangegeven in deze lijst, onder het toezicht van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest vallen, dienen op eenvoudig verzoek van de SPOC INR van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest alle door het INR gevraagde informatie juist en volledig te bezorgen aan de SPOC INR van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in de voorgeschreven formats en binnen de voorgeschreven deadlines.”

De gemachtigde verstrekke de volgende uitleg over de informatie-uitwisseling met het Instituut voor de Nationale Rekeningen (hierna: het INR):

“Het betreft het protocol van 11 oktober 2011 tussen het Instituut voor de Nationale Rekeningen, de Federale Staat, het Waals Gewest, het Vlaams Gewest, het Brussels Hoofdstedelijk gewest de Franse Gemeenschap, de Vlaamse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad, de Franse Gemeenschapscommissie en de Vlaamse Gemeenschapscommissie betreffende het doorsturen van gegevens voor het opstellen van rekeningen van overheden en voor de procedure voor buitensporige tekorten (...).

Het protocol vermeldt in de aanhef ook de Europese (Verdrag, Verordeningen) en Belgische wetgeving die dienaangaande van toepassing is.

(...)

De informatie die [de SPOC INR van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest] dient te bezorgen aan het INR betreft meestal de autonome bestuursinstellingen van het BHG die deel uitmaken van de gewestelijke consolidatieperimeter (‘gewestelijke entiteit’ in de zin van de OOBBC), behorend dus tot de sectoriële ESR-code 13.12 van het BHG, maar niet altijd. Soms wordt door het INR ook informatie gevraagd aan de Brusselse gewestelijke instellingen die geen deel uitmaken van de gewestelijke consolidatieperimeter

(‘gewestelijke entiteit’ in de zin van de OOBBC), en bv. behoren tot de sectoriële code 11.

Wat al deze gewestelijke instellingen wel gemeen hebben, is dat zij allen onder het toezicht van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest vallen. Ze staan ook allen, ongeacht hun sectoriële ESR-code, opgenomen in de officiële lijst met publieke eenheden gepubliceerd door het INR. In deze lijst wordt ook specifiek aangegeven dat de betrokken instellingen onder het toezicht van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest vallen.

Vandaar dat het effectief aangewezen is om in het artikel 15, op basis van het protocol, te verwijzen naar ‘gewestelijke instellingen die opgenomen zijn in de lijst met publieke instellingen gepubliceerd door het INR en die, zoals ook aangegeven in deze lijst, onder het toezicht van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest vallen’. Zo kan men tegemoetkomen aan de vereisten van het protocol en de vragen van het INR.

Het is misschien beter om in dit kader voor de duidelijkheid hier ‘publieke eenheden’ (vertaling van ‘public units’, term gebruikt voor de lijst van het INR) te gebruiken in plaats van ‘publieke instellingen’ alsook ‘publieke eenheden van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest’ in plaats van ‘gewestelijke instellingen’.

Dit geeft dan voor het derde en vierde lid van artikel 15:

‘De SPOC INR van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is gemachtigd om in het kader van zijn opdracht de nodige instructies te verstrekken aan de publieke eenheden van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die opgenomen zijn in de lijst met publieke eenheden gepubliceerd door het INR en die, zoals ook aangegeven in deze lijst, onder het toezicht van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest vallen.

De publieke eenheden van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die opgenomen zijn in de lijst met publieke eenheden gepubliceerd door het INR en die, zoals ook aangegeven in deze lijst, onder het toezicht van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest vallen, dienen op eenvoudig verzoek van de SPOC INR van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest alle door het INR gevraagde informatie juist en volledig te bezorgen aan de SPOC INR van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in de voorgeschreven formats en binnen de voorgeschreven deadlines.’

Het is in dit opzicht voor de duidelijkheid echter ook aangewezen om het eerste lid van artikel 15 als volgt aan te passen: ‘De Regering duidt voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest een personeelslid van de Dienst Begroting, Begrotingscontrole en Beheerscontrole van Brussel Financiën en Begroting van de GOB aan als enig aanspreekpunt voor het INR, SPOC INR van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest genaamd, evenals een vervanger. De opdracht van deze SPOC bestaat erin te fungeren als enig aanspreekpunt op het niveau van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest voor alle vragen vanwege het INR en voor alle vragen gericht aan het INR. Alle rapportering aan het INR betreffende het Brussels Hoofdstedelijk Gewest verloopt via de SPOC INR van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.’

Het is in dit opzicht voor de duidelijkheid ook aangewezen om het tweede lid van artikel 15 als volgt aan te passen: ‘De SPOC INR van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest vraagt het advies aan het INR voor de dossiers inzake kredietverleningen en deelnemingen. De publieke eenheden van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, opgenomen in de lijst met publieke eenheden gepubliceerd door het INR en, zoals ook aangegeven in deze lijst, onder het toezicht staand van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, bezorgen op eigen initiatief of op eenvoudig verzoek van de SPOC INR van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest alle informatie dienaangaande.’

Dit tekstvoorstel van de gemachtigde, waarbij het toepassingsgebied van artikel 15 van het ontwerp anders wordt omschreven, is evenwel enkel voldoende transparant indien de lijst gepubliceerd door het INR ook daadwerkelijk raadpleegbaar is. Voorts is het aangewezen om een definitie van SPOC INR (volgens de gemachtigde: “single point of contact” of “enig aanspreekpunt”) op te nemen in artikel 1 van het ontwerp.

Artikel 26

15. In artikel 26, derde lid, van het ontwerp wordt voorzien in een uitzondering op het vereiste van voorafgaande goedkeuring van een kredietaanpassing indien hogere tussenkomsten worden beoogd die leiden tot een kredietoverschrijding, zowel voor de diensten van de Regering als voor de bestuursinstellingen van eerste categorie. Artikel 88, § 2, van de organieke ordonnantie van 23 februari 2006 voorziet echter niet in een dergelijke uitzondering voor bestuursinstellingen van eerste categorie. Die instellingen moeten dan ook worden uitgezonderd van het toepassingsgebied van artikel 26, derde lid, van het ontwerp.

Artikel 40

16. De gemachtigde stelde voor om bij de vermelding van de “geïnformatiseerde calculator” in artikel 40, derde lid, van het ontwerp, te preciseren dat die calculator ter beschikking wordt gesteld door de minister bevoegd voor het openbaar ambt en de minister bevoegd voor de begroting. Met die suggestie kan worden ingestemd.

Artikel 43

17. In artikel 43, §§ 7, 8 en 9, van het ontwerp moet telkens worden verwezen naar de wet van 17 juni 2016 ‘inzake overheidsopdrachten’.

Artikel 48

18. Op de vraag of in artikel 48 van het ontwerp geen melding moet worden gemaakt van de algemene werkingssubsidies, antwoordde de gemachtigde:

“Voor de volledigheid is het inderdaad aangewezen om te stellen:

Inzake algemene werkingssubsidies, investeringssubsidies, projectsubsidies en dotaties wordt het voorafgaandelijk advies van de Inspecteur van Financiën verleend al naargelang deze subsidies in kwestie beschouwd [worden] als een organieke subsidie, een gereglementeerde niet-organieke subsidie of een facultatieve subsidie.

Zo worden alle types (zie definities in artikel 1, punten 9°, 10°, 11° en 12°) gedekt.

Het komt mij voor dat uw terechte opmerking ook kan toegepast worden op artikel 66, § 4 (momenteel staat er §3 maar dat moet §4 worden).”

Met die voorstellen kan worden ingestemd.

Artikelen 49 en 50

19. Artikel 1, 13°, van het ontwerp omschrijft de notie ‘Uitgave onderworpen aan organieke regels’. In de artikelen 49 en 50 van het ontwerp lijken deze uitgaven te worden bedoeld maar wordt deze notie niet als dusdanig gebruikt. Indien daadwerkelijk die uitgaven worden bedoeld, moet de notie in artikel 1, 13°, van het ontwerp worden gebruikt. In het andere geval moet het ontwerp worden aangevuld met een omschrijving van hetgeen in de artikelen 49 en 50 van het ontwerp wordt beoogd.

Opschrift van onderafdeling 12

20. In de Nederlandse tekst van onderafdeling 12 (voorafgaand aan artikel 58 van het ontwerp) schrijve men “De ongunstige adviezen en de gunstige adviezen onder voorwaarden” in plaats van “De ongunstige adviezen en van de gunstige adviezen onder voorwaarden”.

Artikel 81

21. De koninklijke besluiten die worden opgeheven bij artikel 81, eerste lid, 1° en 2°, van het ontwerp, zijn reeds opgeheven bij artikel 45, eerste lid, 1° en 2°, van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 13 juli 2006. De ontworpen opheffingsbepalingen moeten dan ook worden weggelaten.

Artikel 83

22. In artikel 83 van het ontwerp moet worden verwezen naar artikel 101, § 2, *vierde lid, in fine*, van de organieke ordonnantie van 23 februari 2006.

*

1. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l'auteur de l'acte, le fondement juridique et l'accomplissement des formalités prescrites.

*

PORTÉE DU PROJET

2. Le projet d'arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale soumis pour avis actualise le cadre juridique relatif au contrôle budgétaire, à l'établissement du budget, aux modifications du budget et au monitoring de l'exécution du budget de l'entité régionale.

Le projet comporte sept chapitres. Le chapitre 1er contient les dispositions générales (articles 1er à 15) et le chapitre 2 porte sur l'établissement du budget (articles 16 à 19). Le chapitre 3 concerne le contrôle de l'exécution du budget (articles 20 à 23). Le chapitre 4 règle les modifications du budget (articles 24 à 35) et le chapitre 5 le contrôle budgétaire (articles 36 à 79). Le chapitre 6 concerne les correspondants budgétaires et le comité administratif budgétaire (article 80) et le chapitre 7 contient les dispositions finales (articles 81 à 84).

L'arrêté en projet est destiné à se substituer à :

- l'arrêté royal du 8 avril 1954 'régulant les modalités de contrôle des inspecteurs des Finances dans certains organismes d'intérêt public' ;
- l'arrêté royal du 16 novembre 1994 'relatif au contrôle administratif et budgétaire' ;
- l'arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale du 15 juin 2006 'concernant les nouvelles ventilations et dépassements de crédits de dépenses' ;
- l'arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale du 13 juillet 2006 'relatif au contrôle administratif et budgétaire ainsi qu'à l'établissement du budget', à l'exception de son chapitre IV.

FONDEMENT JURIDIQUE

3. Selon le préambule, le fondement juridique du projet est recherché dans :

- la loi spéciale du 8 août 1980 'de réformes institutionnelles' ;
- l'article 51 de la loi spéciale du 16 janvier 1989 'relative au financement des Communautés et des Régions' ;
- l'article 8, alinéa 2, et l'article 9, alinéa 2, de la loi du 16 mars 1954 'relative au contrôle de certains organismes d'intérêt public' ;

- la loi du 16 mai 2003 ‘fixant les dispositions générales applicables aux budgets, au contrôle des subventions et à la comptabilité des communautés et des régions, ainsi qu’à l’organisation du contrôle de la Cour des comptes’ ;
- les articles 10, 26, 29, 68, 81, 82, 83 et 88 de l’ordonnance organique du 23 février 2006 ‘portant les dispositions applicables au budget, à la comptabilité et au contrôle’.

4.1. Selon son article 2, alinéa 1er, le dispositif en projet est d’application à « l’entité régionale ». Conformément à l’article 2, 2°, de l’ordonnance organique du 23 février 2006, il s’agit des « services du Gouvernement et [d]es organismes administratifs autonomes, au sens du Titre VII de la présente ordonnance, repris sous le code sectoriel 13.12, rubrique ‘Administrations d’États fédérés’, du Système européen des comptes nationaux et régionaux, contenu dans le Règlement (CE) n° 2223/96 du Conseil du 25 juin 1996 relatif au système européen des comptes nationaux et régionaux dans la Communauté ».

Sous réserve des observations formulées ci-après, le dispositif en projet trouve son fondement juridique dans les dispositions pertinentes de l’ordonnance précitée, en ce qui concerne l’entité régionale.

4.2. Aux termes de l’article 2, alinéa 2, du projet, l’arrêté envisagé est également d’application « aux organismes d’intérêt public de catégorie A et B, visés par la loi du 16 mars 1954 relative au contrôle de certains organismes d’intérêts publics [lire : d’intérêt public], qui ne sont pas repris sous le code sectoriel 13.12, rubrique ‘Administrations d’États fédérés’, du Système européen des comptes nationaux et régionaux, contenu dans le Règlement (CE) n° 2223/96 du Conseil du 25 juin 1996 relatif au système européen des comptes nationaux et régionaux dans la Communauté et qui ne sont pas des organismes administratifs autonomes, au sens du Titre VII de l’ordonnance organique », *du moins pour les dispositions du projet à l’examen qui le prévoient expressément*.

À la question de savoir si cette dernière mention vise à rendre le dispositif en projet uniquement applicable aux organismes d’intérêt public concernés lorsque l’une de ses dispositions le précise expressément, le délégué a toutefois déclaré ce qui suit :

« U heeft gelijk dat in het artikel 2, tweede lid, de woorden ‘voor de hieronder opgenomen bepalingen die het uitdrukkelijk voorzien’ geïnterpreteerd zouden kunnen worden als een beperking van het toepassingsveld van het voorliggend voorontwerp tot bv. art. 62, § 2, dat expliciet verwijst naar de wet van 16 maart 1954.

Dit is echter niet de bedoeling. Het besluit dient immers, in voorkomend geval, ook te gelden voor Brusselse gewestelijke instellingen die wel opgenomen zouden zijn in een van de categorieën van het artikel 1 van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, maar die niet zouden voorkomen in de lijst van het INR onder de sectoriële code 13.12., rubriek ‘Deelstaatoverheid’, van het Europees systeem van nationale en regionale rekeningen.

Dus dienen de woorden ‘voor de hieronder opgenomen bepalingen die het uitdrukkelijk voorzien’ inderdaad best verwijderd te worden uit artikel 2, tweede lid van voorliggend voorontwerp van besluit.

Het lijkt in dat geval best om in het artikel 2, tweede lid van het voorliggend voorontwerp van besluit te preciseren dat, voor de toepassing van het voorliggend voorontwerp van besluit, de Brusselse gewestelijke instellingen van categorie A van de wet van 16 maart 1954, die niet onder de code 13.12 vallen, de regels volgen inzake de autonome bestuursinstellingen van eerste categorie (want allen staan ze direct onder het gezag van de Regering en de ministers) en dat de instellingen van de andere categorieën van de wet 16 maart 1954, die niet onder de code 13.12 vallen, de regels volgen inzake de autonome bestuursinstellingen van tweede categorie ».

Bien qu'il se déduise de cette réponse que l'intention est que le segment de phrase « pour les dispositions reprises ci-dessous qui le prévoient expressément, » figurant à l'article 2, alinéa 2, du projet, soit supprimé, il n'en demeure pas moins qu'aucun fondement juridique ne peut être trouvé dans l'ordonnance organique du 23 février 2006 pour l'application du dispositif en projet aux organismes d'intérêt public concernés. C'est ce qui résulte *a contrario* des articles 2, 2°, et 3, de cette ordonnance.

Dans la mesure où le projet concerne l'assistance prêtée par les inspecteurs des finances pour le contrôle, exercé par le ministre qui a le Budget dans ses attributions, des organismes d'intérêt public de catégorie A qui ne sont pas des organismes administratifs autonomes¹, le fondement juridique à cet effet est procuré par l'article 8, alinéa 2, de la loi du 16 mars 1954.

Un tel fondement juridique fait cependant défaut en ce qui concerne les organismes d'intérêt public de catégorie B qui ne sont pas des organismes administratifs autonomes. Ce fondement juridique n'est pas non plus procuré par l'article 9 de la loi du 16 mars 1954, qui ne prévoit pas d'intervention des inspecteurs des finances, mais bien de commissaires du gouvernement et de délégués, qui jouent un tout autre rôle dans le contrôle de ces organismes. Il faut par conséquent exclure ces organismes du champ d'application du projet, du moins en ce qui concerne l'intervention des inspecteurs des finances dans ces organismes (voir à ce sujet l'observation 8).

On précisera le champ d'application du dispositif en projet à la lumière de ce qui précède.

5. Dans la mesure où le projet porte sur le contrôle administratif et budgétaire, le fondement juridique à cet effet est procuré par l'article 8, alinéa 2, de la loi du 16 mars 1954, en ce qui concerne les organismes d'intérêt public de catégorie A qui ne sont pas des organismes administratifs autonomes, d'une part, et par les articles 81, alinéa 1er, et 82, alinéa 3, de l'ordonnance organique du 23 février 2006, pour les organismes qui relèvent du champ d'application de cette ordonnance, d'autre part.

L'article 68, alinéa 1er, de la loi spéciale du 8 août 1980, combiné avec l'article 36 de la loi spéciale du 12 janvier 1989 'relative aux Institutions bruxelloises', en vertu duquel le Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale règle son propre fonctionnement, procure un

¹ Les organismes administratifs autonomes relèvent en effet de la notion d'« entité régionale » et sont soustraits à l'application des articles 2 à 7 de la loi du 16 mars 1954 par l'article 108, § 1er, de l'ordonnance organique du 23 février 2006.

fondement juridique complémentaire à différentes dispositions du projet relatives au contrôle administratif et budgétaire (telles que, par exemple, l'article 15).

6. Dans la mesure où le projet règle l'établissement du budget, il peut s'appuyer sur les dispositions des lois spéciales précitées, combinées avec l'article 10 de l'ordonnance organique du 23 février 2006, qui porte sur l'établissement du budget et des projets d'ordonnance budgétaire et des amendements à ces projets.

7. Dans la mesure où le projet concerne les nouvelles ventilations et dépassements de crédits en application des articles 29 et 88 de l'ordonnance organique du 23 février 2006, le fondement juridique est procuré par ces dispositions de l'ordonnance, combinées, en ce qui concerne l'article 88, avec le pouvoir général d'exécution que le Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale puise dans l'article 20 de la loi spéciale du 8 août 1980, combiné avec l'article 8 de la loi spéciale du 12 janvier 1989.

Dans la mesure où le projet porte sur des délégations attribuées par le Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale concernant les nouvelles ventilations et dépassements de crédits (article 28, alinéas 1er et 4), l'article 25, alinéa 2, de l'ordonnance organique du 23 février 2006 procure un fondement juridique complémentaire.

8. En ce que le projet contient des dispositions relatives aux commissaires du gouvernement, l'ordonnance organique du 23 février 2006, dans laquelle ces derniers ne jouent en effet aucun rôle, ne peut pas procurer de fondement juridique.

L'article 9, § 6, de la loi du 16 mars 1954 procure un fondement juridique à l'intervention de ces commissaires du gouvernement à l'égard des organismes d'intérêt public de catégorie B qui relèvent du champ d'application de cette loi. S'agissant des organismes administratifs autonomes qui n'entrent pas dans le champ d'application de cette loi, le fondement juridique doit être recherché dans les dispositions portant création de l'organisme concerné, qui doivent dès lors également être mentionnées dans le préambule ².

EXAMEN DU TEXTE

Préambule

9. Les cinq premiers alinéas du préambule visant le fondement juridique seront adaptés et complétés au regard des observations 4.1 à 8.

² Compte tenu de l'article 9 de la loi spéciale du 8 août 1980, combiné avec l'article 4, alinéa 1er, de la loi spéciale du 12 janvier 1989, sur la base duquel le législateur régional bruxellois doit, entre autres, régler le contrôle des organismes concernés.

Article 1er

10. À l'article 1er, 2°, 3° et 5°, du projet, les définitions des termes 'Entité régionale', 'Services du Gouvernement' et 'Subvention' ne visent pas uniquement les définitions correspondantes figurant à l'article 2 de l'ordonnance organique du 23 février 2006, mais elles les paraphrasent également intégralement ou partiellement. Ces paraphrases doivent être omises du projet, de sorte que soient visées tout au plus les définitions inscrites dans l'ordonnance précitée.

11. Le texte néerlandais de l'article 1er, 6° et 8°, du projet fait référence à une « organieke ordonnantie of wet », ce qui correspond à la définition figurant à l'article 1er, 14°, alors que le texte néerlandais de l'article 1er, 7°, mentionne une « ordonnantie of organieke wet ». Le texte français des dispositions citées mentionne chaque fois une « ordonnance ou [une] loi organique ». À ce sujet, le délégué a déclaré ce qui suit :

« Correct is:

organieke ordonnantie of wet ('organieke' slaat zowel op de wet als op de ordonnantie)

ordonnance ou loi organique ('organique' slaat zowel op de wet als op de ordonnantie)

misschien is het nog duidelijker als er wordt gezet:

organieke ordonnantie of organieke wet

ordonnance organique ou loi organique ».

Le texte du projet doit être adapté en ce sens. En outre, le délégué a précisé que la référence aux lois doit être interprétée en ce sens qu'il s'agit d'une législation fédérale existante pour laquelle la Région de Bruxelles-Capitale est entre-temps devenue compétente et donc pas de lois qui relèvent encore à l'heure actuelle de la compétence de l'autorité fédérale.

12. À l'article 1er, 17°, du projet, on écrira « l'article 8 de l'ordonnance » au lieu de « l'article 8 de l'ordonnance organique portant les dispositions applicables au budget, la comptabilité et au contrôle », compte tenu de la définition inscrite à l'article 1er, 1°, du projet.

Article 10

13. Dès lors qu'il existe également des organismes administratifs autonomes de première catégorie qui ne sont pas mentionnés dans la loi du 16 mars 1954, ces organismes doivent faire l'objet d'une disposition distincte inscrite dans l'article 10 du projet, qui ne vise pas les « situations périodiques, les rapports de réviseurs et les comptes visés à l'article 13 de [cette loi] », comme si cette disposition légale s'appliquait purement et simplement à ces organismes, mais bien, d'une manière plus abstraite, les documents sur lesquels porte cette disposition légale.

Article 15

14. L'article 15 du projet s'énonce comme suit :

« Le Gouvernement désigne pour l'entité régionale un agent du Service du Budget, du Contrôle budgétaire et du Contrôle de gestion de Bruxelles Finances et Budget du SPRB comme point de contact unique pour l'ICN, appelé SPOC ICN de la Région de Bruxelles-Capitale, ainsi qu'un remplaçant. La mission de ce SPOC est d'être le point de contact unique au niveau de l'entité régionale pour toutes les demandes en provenance de l'ICN et pour toutes les demandes adressées à l'ICN. Tout rapportage à l'ICN concernant l'entité régionale se passe par le SPOC ICN de la Région de Bruxelles-Capitale.

Le SPOC ICN de la Région de Bruxelles-Capitale demande l'avis de l'ICN pour les dossiers d'octrois de crédits et de participations. Les services du Gouvernement et les organismes administratifs autonomes transmettent d'initiative ou sur simple demande du SPOC ICN de la Région de Bruxelles-Capitale toutes les informations y relatives.

Le SPOC ICN de la Région de Bruxelles-Capitale est autorisé dans le cadre de sa mission de [lire : à] donner les instructions nécessaires aux organismes concernés qui sont repris dans la liste des institutions publiques publiée par l'ICN et qui, comme indiqué dans cette liste, tombent sous le contrôle de la Région de Bruxelles-Capitale.

Les organismes régionaux qui sont repris dans la liste des institutions publiques publiée par l'ICN et qui, comme indiqué dans cette liste, tombent sous le contrôle de la Région de Bruxelles-Capitale, doivent fournir sur simple demande du SPOC ICN de la Région de Bruxelles-Capitale toutes les informations justes et complètes au SPOC ICN de la Région de Bruxelles-Capitale dans les formats requis et selon les échéances indiquées ».

Le délégué a fourni les explications suivantes à propos de l'échange d'informations avec l'Institut des Comptes nationaux (ci-après : l'ICN) :

« Het betreft het protocol van 11 oktober 2011 tussen het Instituut voor de Nationale Rekeningen, de Federale Staat, het Waals Gewest, het Vlaams Gewest, het Brussels Hoofdstedelijk gewest de Franse Gemeenschap, de Vlaamse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad, de Franse Gemeenschapscommissie en de Vlaamse Gemeenschapscommissie betreffende het doorsturen van gegevens voor het opstellen van rekeningen van overheden en voor de procedure voor buitensporige tekorten (...).

Het protocol vermeldt in de aanhef ook de Europese (Verdrag, Verordeningen) en Belgische wetgeving die dienaangaande van toepassing is.

(...)

De informatie die [de SPOC INR van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest] dient te bezorgen aan het INR betreft meestal de autonome bestuursinstellingen van het BHG die deel uitmaken van de gewestelijke consolidatieperimeter ('gewestelijke entiteit' in de zin van de OOBBC), behorend dus tot de sectoriële ESR-code 13.12 van het BHG, maar niet altijd. Soms wordt door het INR ook informatie gevraagd aan de Brusselse gewestelijke instellingen die geen deel uitmaken van de gewestelijke consolidatieperimeter ('gewestelijke entiteit' in de zin van de OOBBC), en bv. behoren tot de sectoriële code 11.

Wat al deze gewestelijke instellingen wel gemeen hebben, is dat zij allen onder het toezicht van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest vallen. Ze staan ook allen, ongeacht hun sectoriële ESR-code, opgenomen in de officiële lijst met publieke eenheden gepubliceerd door het INR. In deze lijst wordt ook specifiek aangegeven dat de betrokken instellingen onder het toezicht van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest vallen.

Vandaar dat het effectief aangewezen is om in het artikel 15, op basis van het protocol, te verwijzen naar 'gewestelijke instellingen die opgenomen zijn in de lijst met publieke instellingen gepubliceerd door het INR en die, zoals ook aangegeven in deze lijst, onder het toezicht van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest vallen'. Zo kan men tegemoetkomen aan de vereisten van het protocol en de vragen van het INR.

Het is misschien beter om in dit kader voor de duidelijkheid hier 'publieke eenheden' (vertaling van 'public units', term gebruikt voor de lijst van het INR) te gebruiken in plaats van 'publieke instellingen' alsook 'publieke eenheden van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest' in plaats van 'gewestelijke instellingen'.

Dit geeft dan voor het derde en vierde lid van artikel 15:

'De SPOC INR van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is gemachtigd om in het kader van zijn opdracht de nodige instructies te verstrekken aan de publieke eenheden van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die opgenomen zijn in de lijst met publieke eenheden gepubliceerd door het INR en die, zoals ook aangegeven in deze lijst, onder het toezicht van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest vallen.'

De publieke eenheden van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die opgenomen zijn in de lijst met publieke eenheden gepubliceerd door het INR en die, zoals ook aangegeven in deze lijst, onder het toezicht van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest vallen, dienen op eenvoudig verzoek van de SPOC INR van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest alle door het INR gevraagde informatie juist en volledig te bezorgen aan de SPOC INR van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in de voorgeschreven formats en binnen de voorgeschreven deadlines.'

Het is in dit opzicht voor de duidelijkheid echter ook aangewezen om het eerste lid van artikel 15 als volgt aan te passen: 'De Regering duidt voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest een personeelslid van de Dienst Begroting, Begrotingscontrole en Beheerscontrole van Brussel Financiën en Begroting van de GOB aan als enig aanspreekpunt voor het INR, SPOC INR van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest genaamd, evenals een vervanger. De opdracht van deze SPOC bestaat erin te fungeren als enig aanspreekpunt op het niveau van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest voor alle vragen vanwege het INR en voor alle vragen gericht aan het INR. Alle rapportering aan het INR betreffende het Brussels Hoofdstedelijk Gewest verloopt via de SPOC INR van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.'

Het is in dit opzicht voor de duidelijkheid ook aangewezen om het tweede lid van artikel 15 als volgt aan te passen: 'De SPOC INR van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest vraagt het advies aan het INR voor de dossiers inzake kredietverleningen en deelnemingen. De publieke eenheden van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, opgenomen in de lijst met publieke eenheden gepubliceerd door het INR en, zoals ook aangegeven in deze lijst, onder het toezicht staand van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, bezorgen op eigen initiatief of op eenvoudig verzoek van de SPOC INR van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest alle informatie dienaangaande ».

Toutefois, cette proposition de texte du délégué, qui définit autrement le champ d'application de l'article 15 du projet, n'est suffisamment transparente que si la liste publiée par l'ICN peut aussi être consultée effectivement. En outre, il est recommandé d'insérer une définition de SPOC ICN (selon le délégué : « single point of contact » ou « enig aanspreekpunt » (point de contact unique)) à l'article 1er du projet.

Article 26

15. L'article 26, alinéa 3, du projet prévoit une exception à l'exigence d'approbation préalable d'une adaptation de crédit si des interventions supérieures entraînant un dépassement de crédits sont visées, tant pour les services du Gouvernement que pour les organismes administratifs de première catégorie. Or, l'article 88, § 2, de l'ordonnance organique du 23 février 2006 ne prévoit pas pareille exception pour les organismes administratifs de première catégorie. Ces organismes doivent dès lors être exclus du champ d'application de l'article 26, alinéa 3, du projet.

Article 40

16. Le délégué a proposé de préciser, en ce qui concerne le « calculateur informatisé » mentionné à l'article 40, alinéa 3, du projet, que ce calculateur est mis à disposition par le ministre qui a la Fonction publique dans ses attributions et le ministre qui a le Budget dans ses attributions. Cette suggestion peut être accueillie.

Article 43

17. L'article 43, §§ 7, 8 et 9, du projet doit chaque fois viser la loi *du 17 juin 2016* 'relative aux marchés publics'.

Article 48

18. À la question de savoir si l'article 48 du projet ne doit pas mentionner les subventions de fonctionnement général, le délégué a répondu ce qui suit :

« Voor de volledigheid is het inderdaad aangewezen om te stellen:

Inzake algemene werkingssubsidies, investeringssubsidies, projectsubsidies en dotaties wordt het voorafgaandelijk advies van de Inspecteur van Financiën verleend al naargelang deze subsidies in kwestie beschouwd [worden] als een organieke subsidie, een gereglementeerde niet-organieke subsidie of een facultatieve subsidie.

Zo worden alle types (zie definities in artikel 1, punten 9°, 10°, 11° en 12°) gedekt.

Het komt mij voor dat uw terechte opmerking ook kan toegepast worden op artikel 66, § 4 (momenteel staat er §3 maar dat moet §4 worden) ».

On peut se rallier à ces propositions.

Articles 49 et 50

19. L'article 1er, 13°, du projet définit la notion de 'Dépense soumise à des règles organiques'. Les articles 49 et 50 du projet paraissent viser ces dépenses, mais cette notion n'est pas utilisée en tant que telle. Si ce sont effectivement ces dépenses qui sont visées, la notion figurant à l'article 1er, 13°, du projet doit être utilisée. Dans le cas contraire, le projet doit être complété par une définition de ce que visent les articles 49 et 50 du projet.

Intitulé de la sous-section 12

20. Dans le texte néerlandais de la sous-section 12 (qui précède l'article 58 du projet), on écrira « De ongunstige adviezen en de gunstige adviezen onder voorwaarden » au lieu de « De ongunstige adviezen en van de gunstige adviezen onder voorwaarden ».

Article 81

21. Les arrêtés royaux que l'article 81, alinéa 1er, 1° et 2°, du projet abroge, ont déjà été abrogés par l'article 45, alinéa 1er, 1° et 2°, de l'arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale du 13 juillet 2006. Les dispositions abrogatoires en projet doivent dès lors être omises.

Article 83

22. L'article 83 du projet doit viser l'article 101, § 2, alinéa 4, *in fine*, de l'ordonnance organique du 23 février 2006.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER

DE VOORZITTER - LE PRÉSIDENT

Annemie GOOSSENS

Jeroen VAN NIEUWENHOVE